

Ad spørgsmål 26.

Med hensyn til skønnet over antallet af personer, der kan forventes beskæftiget i medfør af forslaget § 9, stk. 1, henholdsvis 1. og 3. pkt., skal man bemærke følgende:

Det er næppe muligt at skønne over, hvor mange personer der kan forventes beskæftiget i kraft af bestemmelserne i lovforslagets § 9, stk. 1, henholdsvis 1. og 3. punktum, før der er taget stilling til, hvilke arter af beskæftigelse og selvstændig virksomhed der skal gives invaliderede fortrinsret til. Afgørelsen af disse spørgsmål forudsætter imidlertid efter forslaget indstilling herom fra det i lovforslagets § 16 omhandlede samordningsudvalg vedrørende revalidering. Hertil kan føjes, at såvel antallet af arbejdsøgende erhvervshæmmede som antallet af egnede beskæftigelser vil variere bl. a. som følge af bevægelserne i konjunkturerne.

Ad spørgsmål 27.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det ved den i forslaget § 9, stk. 1, nævnte kgl. anordning påtænkes at give pålæg om, at beskæftigelsen for invalider skal udgøre en vis procent af de ansatte, og hvorledes reglerne i øvrigt tænkes udformet, skal man bemærke følgende:

De pålæg, som efter lovforslagets § 9 kan gives statslige og kommunale virksomheder og institutioner samt offentlige myndigheder, vil forpligte disse til at forbeholde visse beskæftigelser, d. v. s. beskæftigelser, hvis art nærmere må defineres, for erhvervshæmmede. Antallet af beskæftigede erhvervshæmmede i statslige og kommunale virksomheder og institutioner vil herefter først og fremmest være afhængigt af, hvor mange stillinger der findes i vedkommende institutioner eller virksomheder af den art, som ifølge den kgl. anordning forbeholdes erhvervshæmmede, og der er ikke i lovforslagets § 9 hjemmel til ved en kgl. anordning at pålægge en institution eller virksomhed af den i bestemmelsen omhandlede karakter at beskæftige erhvervshæmmede i et til

antallet af ansatte bestemt fastsat forhold (kvotaordning).

En kgl. anordning, der slutter sig til forslaget § 9, må i øvrigt først og fremmest på grundlag af nævnte bestemmelse præcisere, hvilke erhvervshæmmede der kan komme i betragtning, jfr. besvarelsen af spørgsmål 7, de stillingsgrupper, der forbeholdes sådanne erhvervshæmmede, hvilke virksomheder og institutioner forpligtelsen til at beskæftige erhvervshæmmede påhviler samt nærmere regler for besættelsen af stillinger af den i anordningen nævnte art.

Offentlige institutioner beskæftiger allerede i et ikke ringe omfang i såkaldte „skånestillinger“ medarbejdere, der er kommet til skade under tjenesten, eller som i øvrigt er blevet svagelige. Da det ikke kan anses for betimeligt at lægge hindringer i vejen for en fortsættelse af denne praksis, vil det formentlig være nødvendigt at fastsætte særlige regler, hvorefter forpligtelsen til at beskæftige invaliderede i et vist omfang anses for opfyldt ved opretholdelse af sådanne „skånestillinger“.

Ad spørgsmål 28.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det kan oplyses, i hvilket omfang der påtænkes ydet støtte til fremme af erhvervsmæssige foranstaltninger i medfør af § 10, eventuelt inden for hvilke procentvise rammer, og hvorledes reglerne i øvrigt tænkes udformet, skal man bemærke følgende:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 10, har tidligere lovgivning kun i ringe grad kunnet være vejledende for det her nævnte spørgsmål.

Ved overvejelserne over størrelsen af den statsstøtte, der bør ydes til beskyttede virksomheder, må det tages i betragtning, at den arbejdsevne, de beskæftigede vil være i besiddelse af, kan variere betydeligt.

På den ene side må det stilles som en betingelse for henvisning til beskyttet beskæftigelse, at de pågældendes erhvervsevne er således nedsat, at de savner muligheden for at opnå eller fastholde beskæftigelse på